

থিয়েটাৰ

“এতদ্রসেযু ভাবেযু
সৰ্বকৰ্মক্ৰিয়াসু চ ।
সৰ্বোপদেশজননং
নাট্যমেতদ্ভবিষ্যতি” ॥113 ॥

এতদ্রসেযু ভাবেযু
সৰ্বকৰ্মক্ৰিয়াসু চ ।
সৰ্বোপদেশজননং
নাট্যমেতদ্ভবিষ্যতি ॥

অৰ্থ
কাৰ্য, পৰিস্থিতি দ্বাৰা আৰু
আৱেগোতপত্তিৰ বাবে নাটক
সকলোৰে বাবে শিক্ষাৰ সাধন।

উৎস: নট্যশাস্ত্ৰ, প্ৰথম অধ্যায়

মধ্য মঞ্চৰ বাবে নাট

সৃষ্টিশীল, ইতিবাচক আৰু আনন্দময়

কাহিনী, অভিব্যক্তি আৰু কল্পনাৰ বিষয়ে থকা থিয়েটাৰৰ দৰে বিষয়ত কোনো ভুল উত্তৰ নাথাকিব। শিক্ষার্থীসকলক বাকচৰ বাহিৰে চিন্তা কৰিবলৈ, ধাৰণাসমূহৰ সৈতে পৰীক্ষা-নিৰীক্ষা কৰিবলৈ আৰু অনন্য উপায়েৰে নিজকে প্ৰকাশ কৰিবলৈ উৎসাহিত কৰাটো এক আদৰ্শ পৰিৱেশ হ'ব। এটা শ্ৰেণীকোঠা য'ত এটা শিশুৱে তেওঁলোকৰ ধাৰণাবোৰ মুক্তভাৱে ভাগ বতৰা কৰিবলৈ নিৰাপদ অনুভৱ কৰে, উপহাস কৰা বা হাঁহিব নোৱাৰি যিটোৱে থিয়েটাৰৰ শ্ৰেণীটোক ফলপ্ৰসূ কৰি তুলিব। সহপাঠীসকলৰ মাজত পাৰস্পৰিক সন্মান আৰু সমৰ্থনক উৎসাহিত কৰিবলৈ শিক্ষকসকলৰ লগতে শিশুসকলৰ মাজত এই মানসিকতা গঢ়ি তোলা হৈছে সামগ্ৰিক শিক্ষণক উৎসাহিত কৰাৰ এক উত্তম উপায়।

থিয়েটাৰক বাস্তৱ পৃথিৱীৰ দক্ষতাৰ সৈতে সংযোগ কৰা

শিশুসকলে নিজৰ চাৰিওফালৰ পৃথিৱীৰ বিষয়ে অধিক বুজিবলৈ আৰম্ভ কৰাৰ লগে লগে, পৰিস্থিতিৰ সন্মুখীন হোৱা আৰু পূৰ্বতকৈ অধিক জটিল আৱেগবোৰ নিয়ন্ত্ৰণ কৰাৰ ফলত থিয়েটাৰ আৰু অধিক প্ৰাসংগিক হৈ পৰে। থিয়েটাৰৰ জৰিয়তে লাভ কৰা দক্ষতাৰ ওপৰত গুৰুত্ব দিয়াটো গুৰুত্বপূৰ্ণ হৈ পৰে। সহানুভূতিশীল লিংগ আৰু বিফলতা নিয়ন্ত্ৰণ কৰাৰ দৰে আৱেগিক দক্ষতাৰ লগতে ৰাজহুৱা বক্তৃতা, সমস্যা সমাধান আৰু দলীয় কৰ্মৰ দৰে জীৱনৰ দক্ষতাই শিক্ষার্থীসকলক অভিনেতা বা পৰিচালক হোৱাৰ বাহিৰেও থিয়েটাৰৰ ব্যৱহাৰিক প্ৰয়োগসমূহ চিনাক্ত কৰাত সহায় কৰে।

প্ৰদৰ্শনত উপস্থিত থাকিব

শিক্ষার্থীসকলক লাইভ প্ৰদৰ্শন চাবলৈ বা অতিথি শিল্পীসকলক আনিবলৈ আৰু তেওঁলোকক পেছাদাৰীৰ সন্মুখীন কৰিবলৈ উৎসাহিত কৰা

থিয়েটাৰ আৰু নিজৰ শৈল্পিক আকাংক্ষাক অনুপ্ৰাণিত কৰিলে থিয়েটাৰ শিক্ষাত বহুদূৰ আগবাঢ়িব।

ব্যক্তিগত শিক্ষণ শৈলী বুজা

তোমাৰ শ্ৰেণীৰ ভিতৰত বিভিন্ন শিক্ষণ শৈলী চিনাক্ত কৰা আৰু স্থান দিয়া। কিছুমান শিক্ষার্থীয়ে হাতৰ কাম-কাজৰ দ্বাৰা উন্নতি কৰিব পাৰে, আনহাতে আন কিছুমানে লিখিত বা চাক্ষুষ শিকা পছন্দ কৰিব পাৰে। শিশুটোক তেওঁলোকৰ যোগাযোগৰ পদ্ধতি (লিখিত বা মৌখিক) বাছনি কৰিবলৈ আৰু ধাৰণামূলক বুজাবুজিৰ ওপৰত গুৰুত্ব দিবলৈ বিকল্প এটা প্ৰদান কৰা। ই শিশুৰ মনৰ পৰা মুক্ত চিন্তা আৰু সৃজনশীলতাৰ অনুমতি দিয়াৰ চাপ আঁতৰ কৰে।

সহযোগিতাৰ ওপৰত গুৰুত্ব দিয়া

থিয়েটাৰ হৈছে এক সহযোগিতামূলক কলা। গোট কাৰ্যকলাপ, সংহতি প্ৰদৰ্শন, আৰু সহযোগিতামূলক প্ৰকল্প অন্তৰ্ভুক্ত কৰি দলবদ্ধ কাম আৰু যোগাযোগ দক্ষতা তৈয়াৰ কৰা। ই কেৱল দলৰ দক্ষতা গঢ়ি তোলে নহয়, লগতে ব্যক্তিগত চৰিত্ৰ আৰু দক্ষতাবৃদ্ধি কৰে।

বৃত্তৰ সময়

প্ৰতিটো শ্ৰেণীত শিক্ষকে অনুসৰণ কৰিব লগা এটা প্ৰথা। ম্যাদৰ অন্তিম ১০ মিনিট এই বৃত্তৰ সময়ৰ বাবে আৱণ্টন কৰা হয়। সকলো শিশুৱে, শিক্ষকৰ সৈতে একেলগে বহে, যিটো চিন্তা আৰু মতামতৰ এক অনানুষ্ঠানিক প্ৰতিফলন যেন লাগে। শিশুৱে কোনো প্ৰত্যাশা নাই, কোনো নম্বৰ বা গ্ৰেড সংলগ্ন নাই বুলি জানিলে মুক্তভাৱে খোলে। এইটো গুৰুত্বপূৰ্ণ তথ্যৰ উৎস হ'ব পাৰে যিটো কোনো পৰীক্ষা বা পৰীক্ষাই প্ৰদান কৰিব নোৱাৰে। কিন্তু এইটো কেৱল শিশুটোৰ বাবে অনানুষ্ঠানিক। শিক্ষকসকলে নিজৰ বাবে টোকা ল'ব লাগিব, যিবোৰ তেওঁলোকৰ পৰৱৰ্তী পাঠ পৰিকল্পনাত প্ৰয়োগ কৰিব পাৰিব।

অধ্যায় ১৬ আবেগ উন্মোচন!

দৃশ্য ১ আবেগ বুজা

আমি আমার প্রথম থিয়েটার শ্রেণী আৰম্ভ কৰাৰ লগে লগে, তুমি কেনে অনুভৱ কৰিছো বৰ্ণনা কৰিবলৈ এটা শব্দ লিখা।

আমি এতিয়া আবেগৰ সৈতে অন্বেষণ কৰি খেলিম! ধেমালি যেন লাগিছে নেকি? এতিয়া আমি ওপৰৰ হট চিটলৈ যাওঁ আহা।

নিৰ্দেশনাসমূহ: ডিফল্ট অৱস্থানটো হ'ল - তললৈ মূৰ। চকু বন্ধ হৈ আছে। মনোযোগ দিয়া।

তুমি এটা কাহিনী শুনিবা। ইয়াক মনোযোগেৰে শুনিবা। কল্পনা কৰা আৰম্ভ কৰা। কাহিনীটোত সম্পূৰ্ণৰূপে জড়িত হ'ব। কাহিনীটো হঠাতে বন্ধ হ'ল আৰু তুমি শব্দটো শুনিবা - 'চাওক'। তুমি সোনকালে ওপৰলৈ চাব লাগিব আৰু কাহিনীটোৰ সেই পৰিস্থিতিটোৰ প্ৰতি প্ৰতিক্ৰিয়া প্ৰকাশ কৰিব লাগিব য'ত এইটো বন্ধ হৈছিল।

মৌলিক: সৰল পৰিস্থিতি যি নাটকীয় প্ৰতিক্ৰিয়াত শেষ হয়।

0680CH16

উদাহৰণ ১

অবিকল্পিত অৱস্থান

বিদ্যালয় ভ্ৰমণৰ ঘোষণা কৰা হৈছে আৰু তুমি মাক ক'বলৈ উৎসাহিত। তুমি ৰাস্তাত খোজ কাঢ়ি আছা, বৰষুণ আৰম্ভ হৈছে। তুমি দৌৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিলা।

যিহেতু তুমি ভালদৰে চাব নোৱাৰা, তুমি এটা খোজ হেৰুৱাবা আৰু নলাত পৰা...
এতিয়া... চাওক!

উন্নত: প্ৰথম প্ৰতিক্ৰিয়াৰ পিছত কাহিনী অব্যাহত থাকে। তেওঁলোকে অন্তিম প্ৰতিক্ৰিয়াত ফ্ৰীজ কৰে আৰু শুনি থাকে... আৰু লুকত প্ৰতিক্ৰিয়া কৰা। কাহিনীটোত বহুতো পাক আৰু পৰিৱৰ্তন আনিব পাৰি, কাহিনীটোৰ প্ৰতিটো পাকত প্ৰতিক্ৰিয়া বিচাৰি!

প্ৰৱৰ্তন কৰা ধাৰণাসমূহ

- জীৱনৰ আবেগ, নাটকত আবেগ
- ভাৰতীয় আৰু পাশ্চাত্য দৃষ্টিভঙ্গী
- মুখা নিৰ্মাণ

উদাহৰণ ২

অবিকল্পিত অৱস্থান

তুমি ৰাজকুমাৰী, যি অৰণ্যত ঘোঁৰা চলাই আছা।
যেতিয়া তুমি চিনাকি মাত এটা শুনিবা, তুমি ঘূৰি
যাবা। সেই মুখখন বৰ পৰিচিত যেন লাগিছে।

তুমি মনত পেলাবলৈ চেষ্টা কৰা... পূৰ্বপুৰুষৰ
ফটোখনত থকা ব্যক্তিজন 500 বছৰ পুৰণি।
এতিয়া... চোৱা!

ফ্ৰীজ

তুমি তেতিয়া এই ব্যক্তিজনৰ পৰা পলাই যাবলৈ
চেষ্টা কৰিবা। কিন্তু তেওঁ তোমাক অনুসৰণ কৰি
আছে। তুমি দ্ৰুতগতিত যাবা... সেই ব্যক্তিজনে
এটা শিলত পৰে আৰু পকেটৰ পৰা কিবা এটা
বাগৰি পৰে। তুমি কালি খেলি থকা খেলনাটো!
চাওক!

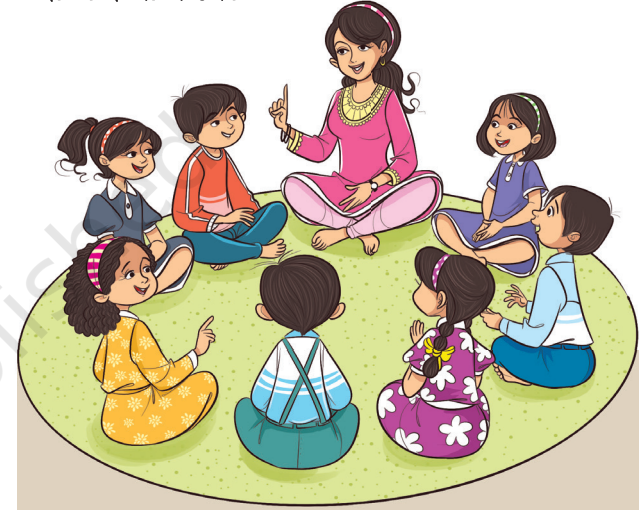

ফ্ৰীজ

'কালি পুতলাটো তেওঁৰ ওচৰলৈ কেনেকৈ আহিল? অ 'ৰখা। মই
এইটো ৰাজপ্ৰসাদৰ বাহিৰৰ জোপোহাৰ ভিতৰত হেৰুৱালো।'
তোমাৰ লগত খেলা ভাইটিয়ে নিশ্চয় এইটো চুৰি কৰিছে।
তুমি সাহস কৰা আৰু তেওঁৰ প্ৰকৃত মুখখন প্ৰকাশ কৰিবলৈ
কোঁটটো টানা। এয়া তোমাৰ দুষ্ট সম্পৰ্কীয় ভাই! চোৱা!! এয়া
তোমাৰ দুষ্ট সম্পৰ্কীয় ভাই! চোৱা!

নাটক

সম্প্ৰসাৰিত: শিশুৱে স্বেচ্ছাই তেওঁলোকৰ নিজা
কাহিনী সৃষ্টি কৰে আৰু 'পজিচন', 'ফ্ৰীজ' আৰু
'লুক'ৰ সৈতে বৰ্ণনা কৰে, আনহাতে আন শিশুৱে
প্ৰতিক্ৰিয়া কৰে।

এইটো বৃত্তৰ সময়!

- আজি আমি অনুভৱ কৰা সকলো আবেগৰ এখন
তালিকা বনোৱা।
- আটাইতকৈ জটিল আবেগটো কি বুলি তুমি ভাবা?
কিয়?
- তুমি নাম দিব নোৱাৰা অনুভৱ বা আবেগ আছে
নেকি? তুমি ইয়াক বৰ্ণনা কৰিব পাৰিবানে?

তুমি জানেনে, কিছুমান পৰিস্থিতি আছে
যেতিয়া তুমি দুটা আবেগ অনুভৱ কৰিব পাৰে,
একে সময়তে। উদাহৰণ স্বৰূপে, তুমি তোমাৰ
বন্ধুবৰ্গৰ সৈতে খেলি আছা আৰু তুমি খেলখনত
হাৰিলা কিয়নো তেওঁলোকৰ এজনে প্ৰতাৰণা

কৰিছে। দুটা আৰেগ কি?

দুখ (খেলখন হেৰুৱাৰ বাবে) আৰু **খং উঠিছে** (এজন বন্ধুৱে প্ৰতাৰণা কৰিছিল)।

যেতিয়া তুমি এটা পোৱালীক বৰষুণত ভিজি থকা দেখিলা তুমি কি আৰেগ অনুভৱ কৰিবা, কিন্তু তুমি সহায় কৰিবলৈ বাহিৰলৈ যাব নোৱাৰে কিয়নো তোমাৰ চৰ্দি হৈছে আৰু প্ৰচণ্ড বৰষুণ হৈছে।

আৰু

আমি সকলোৱে এনে ধৰণৰ আৰেগৰ সংমিশ্ৰণৰ মাজেৰে যাওঁ। কেতিয়াবা এইটো তিনিটা আৰেগও হ'ব পাৰে! কিন্তু সেয়া ভাল, যেতিয়ালৈকে তুমি জানে যে তুমি কি আৰেগ অনুভৱ কৰিছা। যিহেতু তুমি এতিয়া কেৱল তোমাৰ আৰেগ চিনাক্ত কৰিব নোৱাৰা কিন্তু সেইবোৰৰ নামও দিব পাৰা; বিভিন্ন পৰিস্থিতিত নিজৰ ভিতৰলৈ চোৱা আৰু তুমি কিহৰ মাজেৰে পাৰ হৈ আছা চিনাক্ত কৰাটো অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ।

আমি সকলোৱে প্ৰতিদিনে বহুতো আৰেগৰ মাজেৰে যাওঁ। মানুহে বহু শতাব্দী ধৰি আৰেগৰ বিষয়ে চিন্তা কৰি আহিছে। আমি, কেৱল এটা খেল খেলি, আৰেগৰ বহুতো নাম তালিকাভুক্ত কৰিব পাৰোঁ। কল্পনা কৰা যে তেওঁলোকে বহু বছৰ ধৰি ইয়াৰ ওপৰত কাম কৰাৰ পিছত কিমান তালিকাভুক্ত কৰিব লাগিব! তুমি কিমানৰ তালিকা ভুক্ত কৰিছা বুলি ভাবা? 50?

100? অধিক? প্ৰকৃততে, এইটো হৈছে ... ন!

মাত্ৰ নটা? কিমান? আনসকলৰ বিষয়ে কি? এই লোকসকল কোন?

বহু বছৰৰ অধ্যয়ন, পৰ্যবেক্ষণ আৰু বিশ্লেষণৰ পিছত, প্ৰাচীন খাৰি আমাৰ দেশৰ আৰেগক ধাৰণাটোত শ্ৰেণীবদ্ধ কৰা হৈছে 'নৱৰাসা'। তুমি বিশ্বাস কৰিব পাৰিবানে যে আমি আলোচনা কৰা সকলো আৰেগক এইবোৰৰ অধীনত শ্ৰেণীবদ্ধ কৰিব পাৰি নটা ৰাস?

এইটো প্ৰাথমিকভাৱে দুটা মৌলিক উপাদানৰ আধাৰত কৰা হয় - সোৱাদ আৰু ভৱ।

ভৱ

মানসিক প্ৰভাৱশালী অৱস্থা।
ধাৰণা, চিন্তা আৰু মনোভাৱৰ ওপৰত
আধাৰিত কৰি, ই সহজে সলনি নহয়।

লৈ যায়

সোৱাদ

আৱেগিক সাৰাংশ।
পৰিস্থিতি, অনুভৱ বা অনুভূতিত অনুভৱ কৰা
ইয়াৰ ফলত হোৱা অভিজ্ঞতা।

তুমি এইটো লক্ষ্য কৰিছা নেকি - এক পৰিস্থিতিত, তুমি যি অনুভৱ কৰে সেয়া তোমাৰ বন্ধুৰে অনুভৱ কৰাতকৈ পৃথক। কাৰণটো হ'ল পাৰ্থক্য ভৱ তোমালোক দুয়োৰে ক্ষেত্ৰত। কাৰণ তোমাৰ এটা বেলেগ আছিল ভৱ (বেলেগ মনোভাৱ বা চিন্তা) ই এক বেলেগ জন্ম দিছিল সোৱাদ (সেইটো অনুভৱ কৰা হৈছিল)।

নাটক

উদাহৰণ

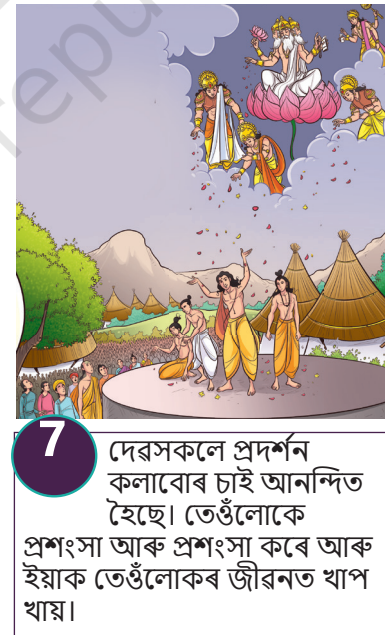
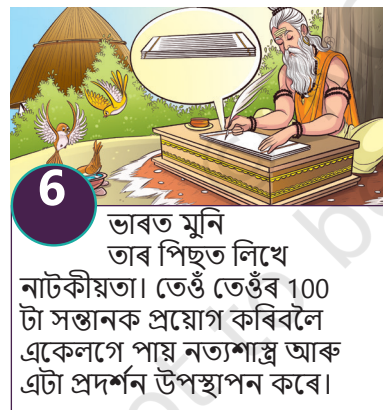
1. তুমি তোমাৰ বন্ধুৰ সৈতে তোমাৰ প্ৰিয় খেলৰ এখন মেচ চাই আছা। তোমাৰ দল জিকিব। তুমি ৰোমাঞ্চিত। তোমাৰ বন্ধু সুখী কিন্তু বৰ উত্তেজিত নহয় কাৰণ তেওঁৰ প্ৰিয় খেলুৱৈজনে ভাল নম্বৰ লাভ কৰা নাছিল।
2. তুমি তোমাৰ বন্ধুৰ সৈতে দুপৰীয়াৰ আহাৰ খাই আছা। শ্ৰেণীত এজন উৎপীড়ক আহে আৰু তোমালোক দুয়োকে উপহাস কৰে, হাঁহে আৰু আঁতৰি যায়। তুমি বিৰক্ত হোৱা, কিন্তু ইয়াক আঁতৰাই ৰাখা আৰু কোৱা 'কোনে চিন্তা কৰা'। তুমি লক্ষ্য কৰিছা যে তোমাৰ বন্ধুৰে এটা কোণত কান্দি আছে, খুব আঘাত অনুভৱ কৰিছা।

এই দুয়োটা ক্ষেত্ৰতে, যদিও পৰিস্থিতি একে, কি আৱেগ আৰু অভিজ্ঞতা বৃদ্ধি হয় (সোৱাদ) তোমাৰ কি মৌলিক মনোভাৱ বা চিন্তা আছে তাৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰে (ভৱ)।

মহান ঋষি ভাৰতৰ, তেওঁলোকৰ আৱেগ আৰু মানৱ মনৰ ওপৰত কৰা কামত এই কথা ভাবিছিল। তেওঁলোকৰ অধ্যয়নৰ ওপৰত আধাৰিত কৰি, তেওঁলোকে শ্ৰেণীবদ্ধ কৰিছিল অগভীৰ (আমাৰ অভিজ্ঞতা) নৱৰাচাচ (ন অগভীৰ)।

		
শ্ৰীজ্ঞাৰা সৌন্দৰ্য, প্ৰেম	হাচিয়া হাস্যৰস, সুখী	বীৰা বীৰত্বপূৰ্ণ, সাহস
		
ভয়ানাক ভয়, ভয়ানক	কৰুণা সহানুভূতি, দুখী	ভিত্তাস ঘৃণা, কুৎসিত
		
ৰৌদ্ৰা খং, ক্ৰোধ	অদ্ভুত আচৰিত	শান্তা শান্তি, আনন্দময়

এই সকলোবোৰ কেনেকৈ আৰম্ভ হৈছিল তাৰ এক আকৰ্ষণীয় কাহিনী, যাক নাট্যটপট্টি (পৰিৱেশন কলাৰ জন্ম) বুলি কোৱা হয় প্ৰদৰ্শনৰ জন্ম)

এই কাহিনীটোৱে আমাক কয় যে নাত্যশাস্ত্ৰ প্ৰদৰ্শন কলাৰ ওপৰত এখন কিতাপ য'ত অন্তৰ্ভুক্ত আছে চাৰিওটাৰ পৰা আহৰণ কৰা জ্ঞান বেদ আৰু অধিক! ইয়াক পঞ্চম বুলিও কোৱা হয় নিষিদ্ধকৰণ! এই কাহিনী নাট্যটপট্টি প্ৰকৃতটো কেনেদৰে হয় কিতাপ নাত্যশাস্ত্ৰ আৰম্ভ হয়। যদি তুমি এই কাহিনীটো পঢ়িছে, ইয়াৰ অৰ্থ হৈছে তুমি পঢ়িবলৈ আৰম্ভ কৰিছে নাত্যশাস্ত্ৰ নিজেই! আমি আগন্তুক শ্ৰেণীবোৰত ইয়াৰ বিষয়ে অধিক শিকা অব্যাহত ৰাখিম।

দৃশ্য ২: আবেগ অনুেষণ কৰা

আমি এতিয়ালৈকে মুখৰ অভিব্যক্তিৰ বিষয়ে শিকিছোঁ। তুমি বুজি পাইছা যে তুমি ভিতৰলৈ কি অনুভৱ কৰি আছা তাক দেখুওৱাত তোমাৰ মুখৰ প্ৰতিটো অংশই কেনেদৰে অৰিহণা যোগায়। কিন্তু কেৱল মুখখন কিয়? আমি শিকিব পৰা নাই নেকি যে আন দুটা গুৰুত্বপূৰ্ণ দিশ আছে যিয়ে আমাক যোগাযোগত সহায় কৰে? সেইবোৰ হৈছে - কণ্ঠ স্বৰ আৰু শাৰীৰিক ভাষা।

আমি একেটা অনুেষণ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰোঁ আহা নৱৰাচাচ কণ্ঠ স্বৰ আৰু শাৰীৰিক ভাষাৰ জৰিয়তে।

এতিয়া, আমি একেটা খেল খেলোঁ আহা হট

চিট কিন্তু এইবাৰ, যেতিয়া তুমি শুনিব 'দেখো' পৰিস্থিতিটোৰ প্ৰতি প্ৰতিক্ৰিয়া প্ৰকাশ কৰিবলৈ তুমি তোমাৰ কণ্ঠ স্বৰ আৰু শাৰীৰিক ভাষা ব্যৱহাৰ কৰা উচিত। আমোদজনক লাগিছে নেকি?

নিৰ্দেশনাসমূহ: ডিফল্ট স্থিতিটো হ'ল, মূৰ তললৈ, চকু বন্ধ, মনোযোগ দিয়া।

কাহিনীটো মনোযোগেৰে শুনিবা। কাহিনীটোত সম্পূৰ্ণৰূপে জড়িত হ'বা। কাহিনীটো হঠাতে বন্ধ হ'ল আৰু তুমি শব্দটো শুনিবা - 'চাওক'। তুমি সোনকালে ওপৰলৈ চাব লাগিব আৰু সেই পৰিস্থিতিটোৰ প্ৰতি কণ্ঠ স্বৰ আৰু কাৰ্যৰ সৈতে প্ৰতিক্ৰিয়া কৰিব লাগিব।

মৌলিক: সৰল পৰিস্থিতি যি নাটকীয় প্ৰতিক্ৰিয়াত শেষ হয়।

আন এটাৰ বাবে সৰল অংকন কৰক সোৱাদ।

নাম সোৱাদ _____

উদাহৰণ

ৰৌদ্ৰা— খং বা ক্ৰোধ

মুখ অভিব্যক্তি	শৰীৰ ভাষা	সকলো বোৰ একত্ৰিত	মুখ অভিব্যক্তি	শৰীৰ ভাষা	সকলো বোৰ একত্ৰিত

উন্নত: প্ৰথম প্ৰতিক্ৰিয়াৰ পিছত কাহিনী অব্যাহত থাকে। তেওঁলোকে অন্তিম প্ৰতিক্ৰিয়াত ফ্ৰীজ কৰে আৰু শুনি থাকে... আৰু লুকত প্ৰতিক্ৰিয়া কৰক। কাহিনীটোত বহুতো পাক আৰু ঘূৰ্ণন কৰিব পাৰি, কাহিনীটোৰ প্ৰতিটো পাকত প্ৰতিক্ৰিয়া বিচাৰি!

সম্প্ৰসাৰিত: শিশুৱে স্বেচ্ছাই তেওঁলোকৰ নিজা কাহিনী সৃষ্টি কৰে আৰু 'পজিচন', 'ফ্ৰীজ', আৰু 'লুক'ৰ সৈতে বৰ্ণনা কৰে, আনহাতে আন শিশুৱে প্ৰতিক্ৰিয়া কৰে।

তুমি কেৱল পৰিস্থিতিৰ আৱেগ চিনাক্ত কৰিবলৈই নহয় কিন্তু লগতে কেনেকৈ প্ৰকাশ কৰিব পাৰে সেয়া চাবলৈ আচৰিত লাগে তোমাৰ মুখ, শৰীৰ ব্যৱহাৰ কৰি ইয়াক যোগাযোগ কৰা আৰু কণ্ঠস্বৰ। যেনে আমি ভাবি আছিলো যে মানুহে কেনেকৈ শতিকাৰ আগতে আৱেগবোৰ চাব আৰু বিশ্লেষণ কৰিছিল আৰু অন্বেষণ কৰিছিল নৱৰাচা ভাৰতত। আমি এতিয়া আন দেশবোৰত প্ৰদৰ্শনৰ আৱেগবোৰ কেনেদৰে চোৱা হৈছিল সেয়া চাম।

এইটো বৃত্তৰ সময়!

- আজি আমি অনুভৱ কৰা আৱেগৰ এখন তালিকা বনোৱা।
- যেতিয়া তুমি কণ্ঠ স্বৰ আৰু কাৰ্য যোগ কৰিছিলো তেতিয়া এইটো সহজ আছিল নেকি? নে মুখৰ অভিব্যক্তি সহজ আছিল?
- তুমি নাম দিব নোৱাৰা অনুভৱ আছে নেকি? তুমি ইয়াক কণ্ঠস্বৰ, কাৰ্য বা অভিব্যক্তিৰে প্ৰণয়ন কৰিব পাৰিবানে?
- এদিনত তুমি বাৰে বাৰে অনুভৱ কৰা আৱেগটো লক্ষ্য কৰা।

স্কেল নকৰিবলৈ মানচিত্ৰ
শিল্পীৰ প্ৰতিনিধিত্ব

ডায়নিচাছ - গ্ৰীক মনোৰঞ্জনৰ
ঈশ্বৰ

এটা অ'ড হৈছে কোনো
ঘটনা বা ব্যক্তিক
মহিমাম্বিত কৰাৰ বাবে
এক প্ৰকাৰৰ গীতৰ
কবিতা।

ভাৰতৰ বাহিৰত প্ৰদৰ্শন কলাৰ আটাইতকৈ
পুৰণি জ্ঞাত উৎপত্তি হৈছে গ্ৰীক থিয়েটাৰ,
খ্ৰীষ্টপূৰ্ব প্ৰায় পঞ্চম শতিকা।

মনোৰঞ্জনৰ ঈশ্বৰ ডায়নিচাছে গ্ৰীচত
আঙুৰৰ ভাল শস্য চপোৱা - মুখ্য কৃষিজাত
সামগ্ৰী বজাই ৰখাৰ বাবে দায়বদ্ধ আছিল। সেই
সময়ত গ্ৰীচৰ লোকসকলে তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰক
সন্তুষ্ট কৰিবলৈ ডায়নিচিয়ান উৎসৱ উদযাপন
কৰিছিল। এই সময়ছোৱাত তেওঁলোকে
ডায়নিচাছৰ প্ৰশংসাত ভজন গাইছিল আৰু
সমবেত সংগীতকোৱা হৈছিল দিথিৰামব।
অনুষ্ঠানটোৰ অংশ হিচাপে, গানবোৰ গোৱাৰ
সময়ত এটা ছাগলী বলি দিয়া হৈছিল।

ছাগলী বলিদান ৰীতি-নীতিৰ সময়ত গোৱা
গানবোৰে এই শব্দটো লৈ গৈছিল 'ট্ৰাগোডিয়া'
(ট্ৰাগ - ওড়িয়া), যাৰ অৰ্থ হৈছে 'ছাগলীৰ গান',
যাৰ কাৰণে এই শব্দটি হৈছিল, ট্ৰেজেডী।

ইয়াৰ ওপৰত আধাৰিত কাহিনী আৰু প্ৰদৰ্শন
প্ৰথম নাটক আছিল। সেই সকলোবোৰ কৰুণ
নাটক আছিল। তেওঁলোক গুৰুতৰ আছিল আৰু
নাটকখনৰ নায়ক (মুখ্য চৰিত্ৰ)ক শাস্তি দিয়া বা
মৃত হোৱাৰ সৈতে এক দুখজনক সমাপ্তি হৈছিল।

এনে ধৰণৰ অধিক কাহিনী পৰিৱেশন
কৰা হৈছিল আৰু বহু বছৰৰ পিছত, (খ্ৰীষ্টপূৰ্ব
চতুৰ্থ শতিকাৰ আশে পাশে) কাহিনীবোৰে
এনে পৰিৱৰ্তন দেখিবলৈ আৰম্ভ কৰিছিল
য'ত কাহিনীটোত সুখী সমাপ্তি আৰু উপভোগ

আছিল। এইটো কৌতুকৰ আৰম্ভণি আছিল।
ট্ৰেজেডীৰ দৰে কৌতুক শব্দটোৰ উৎপত্তি গ্ৰীক
শব্দৰ পৰা হৈছে - 'কোমোস' (উপভোগ কৰক)
আৰু 'ওড়িয়া' (গান)। কৌতুক নাটকৰ এটা
সুখী সমাপ্তি আছে। ইয়াৰ ভিতৰত আছে মানুহ,
জন্তু আৰু ঈশ্বৰৰ উপাদানবোৰ তেওঁলোকৰ
নাটকত। তেওঁলোকে নৃত্যৰ দৃশ্য আৰু দৰ্শক
বা নাট্যকাৰৰ সৈতে পোনপটীয়াকৈ সংলাপও
অন্তৰ্ভুক্ত কৰিছিল।

গ্ৰীক থিয়েটাৰ প্ৰদৰ্শনৰ এই ছবিখন লক্ষ্য
কৰা। তুমি কি লক্ষ্য কৰিছা? তিনিওজন
অভিনেতাই মুখা পিন্ধি আছে।

মুখা গ্ৰীক থিয়েটাৰৰ এটা গুৰুত্বপূৰ্ণ অংশ
আছিল। এইটো তেওঁলোকে কিয় ট্ৰেজেডীক
পছন্দ কৰিছিল তাৰ কাৰণৰ সৈতেও সম্পৰ্কিত।

এটা গ্ৰীক নাটক কাৰ্যত আছে

ট্ৰেজেডী প্ৰকৃততে গুৰুতৰ আৰু দুখজনক। গ্ৰীকসকলে সকলো সময়তে দুখী হৈ কান্দিবলৈ ভাল পাইছিল নেকি? নহয়। ই সহায় কৰিছিল তেওঁলোকৰ দমন কৰা আবেগ আৰু বেদনা মুকলি কৰিবলৈ। ইয়াক কেথাৰ্চিছ বুলি কোৱা হয়। তুমি উচ্চ শ্ৰেণীত ইয়াৰ বিষয়ে অধিক শিকিবা। মুখাবোৰে চৰিত্ৰটোৰ সৈতে সম্পৰ্কিত কৰাত সহায় কৰিছিল, অভিনয় কৰা ব্যক্তিজনৰ সৈতে নহয়।

তুমি নিশ্চয় এই মুখাবোৰ বহুবাৰ দেখিছা, ঠিক নে? কিন্তু তুমি কি ভাবা যে তেওঁলোকে কি প্ৰতিনিধিত্ব কৰে? আমি কি অধ্যয়ন কৰিছো তুমি অনুমান কৰিব পাৰা।

ট্ৰেজেডী আৰু কৌতুক

গতিকে পৰৱৰ্তী বাৰ যেতিয়া তুমি এই মুখাবোৰ দেখিবা, তুমি ইয়াৰ আঁৰৰ কাহিনীটো জানা।

এইটো বৃত্তৰ সময়!

1. তুমি কেনেদৰে ধাৰণাটো লক্ষ্য কৰিছিল তাৰ এটা উদাহৰণ আলোচনা কৰা ভৱ আৰু সোৱাদ পৰিস্থিতি এটা বুজিবলৈ।
2. সংযোগ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰা নৱৰাচাচ (প্ৰাচীন ভাৰতৰ পৰা) আৰু ট্ৰেজেডী-কমেডি (প্ৰাচীন গ্ৰীচৰ পৰা)।
 - কি অগভীৰ ট্ৰেজেডী আৰু কৌতুকৰ অধীনত অন্তৰ্ভুক্ত কৰিব পাৰি?
 - এইবোৰৰ অধীনত শ্ৰেণীবদ্ধ কৰিব নোৱাৰা আৰু আবেগ আছে নেকি?
3. তুমি কৰা সকলো আবেগৰ তালিকা এখন বনোৱা এদিনত পাৰ হৈ গৈছিল। প্ৰত্যেককে ইয়াৰ সমতুল্য ৰসৰ নাম দিয়া।
4. যেতিয়া তুমি কাহিনী পুথি এখন পঢ়া, আলোচনা কৰা নামৰ সৈতে প্ৰতিটো আৱেগিক মুহূৰ্ত চিহ্নিত কৰা।

কাৰ্যকলাপ - মুখা আৰু আৰেগ

আমি মুখাবোৰৰ জৰিয়তে আৰেগবোৰ অন্বেষণ কৰোঁ আহা। কিন্তু মুখাবোৰে মুখ আৰু মুখখন ঢাকি ৰাখে আৰেগ দেখুওৱাৰ উপায়। মুখাবোৰে কেনেকৈ আৰেগ দেখুৱাব পাৰে?

মুখাবোৰ হৈছে আৰেগ আৰু চৰিত্ৰ যে তুমি পিন্ধিব আৰু অভিনয় কৰিব পাৰা!

যদিও বহুতো প্ৰকাৰৰ মুখা আছে, আমি সেইবোৰৰ দুটা অন্বেষণ কৰিম।

কেঁচি আৰু আঠা ব্যৱহাৰ কৰোঁতে সাৱধান হ'বা, সেইবোৰ তোমাৰ শিক্ষকৰ তত্বাৱধানত ব্যৱহাৰ কৰিবা!

কাৰ্ডবোৰ্ড মাস্ক (আধা): (কাৰ্ডবোৰ্ড, কেঁচি, আঠা আৰু ৰং)।

- মুখৰ বিন্যাস আঁকা, নিশ্চিত কৰা যে তুমি সমতা সোঁফালে প্ৰাপ্ত কৰা। এক সমতুল্য ডিজাইন প্ৰাপ্ত কৰাৰ এটা সৰল উপায় হ'ল কাগজখন ভাঁজ কৰা (ছবিবোৰ চোৱা)।
- চকু আৰু নাক চিহ্নিত কৰা, এনেদৰে দুয়োটা ফাল সমতুল্য হ'ব, চকু, নাক আৰু কাণ, বা বিচৰা অনুসৰি আন যিকোনো বৈশিষ্ট্য উলিয়াবলৈ বিভিন্ন আকৃতি আৰু ডিজাইন যোগ দিব।
- ৰঙৰ কাগজ আৰু আঠাৰ সৈতে

সৃষ্টিশীলভাৱে অতিৰিক্ত সুবিধা যোগ দিয়া।

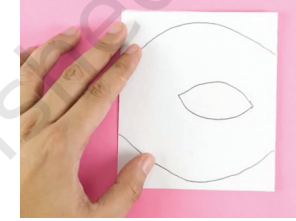
- কাৰ্ডবোৰ্ডখন মুখৰ আকৃতি অনুসৰি বনাবলৈ, নিশ্চিত কৰিবা যে তুমি ইয়াক বেঁকা কৰিবা, কোণ এটা কাটি দিবা আৰু তাৰ পিছত ইয়াক পেণ্ট কৰিবা।
- সূতা বা ইলাষ্টিক বান্ধিবলৈ মুখাটোৰ কাণৰ স্থানৰ ওচৰত দুটা ছিদ্র কৰা।

আধা মুখা

সম্পূৰ্ণ মুখা

কাগজআধাকৈ ভাঁজ কৰক আৰু আউটলাইন আঁকক

কেঁচিৰে ৰেখাত কাটি দিয়ক

তোমাৰ মুখাটো ৰং, খোলা, পালক বা তুমি বিচৰা যিকোনো বস্তুৰে সজাওক

কাৰ্ডবোৰ্ডখন সামান্য বেঁকা কৰিবলৈ টেবুলৰ কাষটো ব্যৱহাৰ কৰক

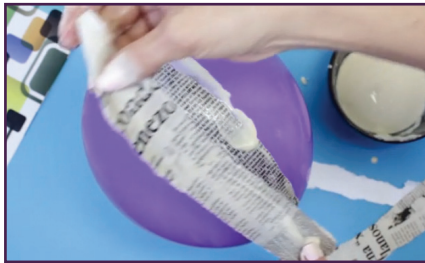
কাগজৰ মুখা (সম্পূৰ্ণ): (পুৰণি বাতৰি কাকত, এটা বেলুন, আঠা, কেঁচি, ৰং)।

- কাগজৰ টুকুৰা বোৰ ফালি পেলোৱা (বাতৰি কাকত বা নিয়মীয়া কাগজ), ইয়াক পানীত তিতি দিয়া আৰু বেলুনৰ পৃষ্ঠত ইয়াক মসৃণভাৱে প্ৰয়োগ কৰা।
- ছবিৰ দৰে বেলুনৰ আধা অংশ ঢাকি দিয়া। কাগজখন কাষত অভাৱলেপ কৰিব লাগিব। মুখমণ্ডলৰ বিভিন্ন ৰূপৰেখা আনিবলৈ তিতা কাগজৰ স্তৰবোৰ পুনৰ প্ৰয়োগ কৰা।
- ইয়াক সম্পূৰ্ণৰূপে শুকাবলৈ দিয়ক, কাগজৰ ভিজা স্তৰ এটা প্ৰয়োগ কৰা, ইয়াক শুকাবলৈ অপেক্ষা কৰা, স্তৰবোৰ পুনৰ প্ৰয়োগ কৰা আৰু আকাংক্ষিত আকৃতি প্ৰাপ্ত কৰিবলৈ প্ৰায় তিনি দিন

লাগিব পাৰে।

- বেলুনটো ফাটি দিয়া আৰু আকৃতিটো নিৰ্ধাৰণ কৰিবলৈ কাগজখন কাটি দিয়া।
- চৰিত্ৰ অনুসৰি মুখাটো ৰং কৰা, বিভিন্ন আৱেগ আৰু অভিব্যক্তি উলিয়াবলৈ বিভিন্ন ৰং ব্যৱহাৰ কৰা।

মুখা এটাই পৰিৱেশন কৰা বিভিন্ন উদ্দেশ্য আছে। প্ৰদৰ্শন কলাত মুখাৰ ব্যৱহাৰ বিবিধ আৰু বিভিন্ন সংস্কৃতি আৰু নাট্য পৰম্পৰাত বিস্তৃত। চৰিত্ৰ, সাংস্কৃতিক প্ৰতীক বা গভীৰ অৰ্থ প্ৰদান কৰা হওঁক, মুখা হৈছে প্ৰদৰ্শনৰ পৃথিৱীত এক শক্তিশালী আৰু বহুমুখী সঁজুলি। ভাৰতত ৫০ প্ৰকাৰতকৈও অধিক ধৰুপদী মুখা আছে।

বেলুন এটাত তিতা কাগজৰ টুকুৰা।
5-6 টা স্তৰ। আঠাৰ সৈতে অস্তিম স্তৰ

সম্পূৰ্ণকৈ শুকাই যোৱাৰ পিছত,
বেলুনটো আঁতৰাবলৈ ফাটি দিয়া

আকৃতি নিৰ্ধাৰণ কৰিবলৈ
আউটলাইন কাট কৰা (প্ৰাপ্তবয়স্ক
এজনৰ সহায় লোৱা)

ইয়াক ৰং আৰু আন যিকোনো
সামগ্ৰীৰে সজাওক

গোট কাৰ্যকলাপ

- 3-4 জন শিক্ষার্থীৰ গোট বনোৱা।
 - নৱবৰ্ষৰ পৰা এটা বস বাছি লোৱা।
 - তোমাৰ স্থানীয় সংস্কৃতিৰ পৰা ডিজাইন চিনাক্ত কৰা।
 - তাত এটা মুখা সৃষ্টি কৰা সোৱাদ (আৱেগ) তোমাৰ স্থানীয় সাংস্কৃতিক ডিজাইনৰ সৈতে।
- টোকা: তুমি বনাবলৈ বাছনি কৰিব পাৰে -
- কাৰ্ডবোৰ্ড সম্পূৰ্ণ মুখা।
 - বেলুনৰ সৈতে কাগজৰ মুখা।

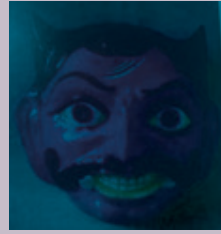
উদাহৰণ

সংস্কৃতি: ইয়াৰ জনজাতীয় ডিজাইন আছে আৰু ৱালি মহাৰাষ্ট্ৰৰ কলা।

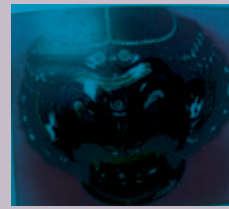
আৱেগ: ভ্ৰু আৰু চকুৰ ডিজাইনে এক খঙাল আৱেগ প্ৰদৰ্শন কৰে (ৰৌদ্ৰ)।

ইয়াত কিছুমান উদাহৰণ আছে -

আৱেগ দেখুৱাওক

আনন্দ

ৰাগ

সংস্কৃতি দেখুৱাওক

পুৰুলিয়া ছৌ (পশ্চিম বংগ)

চাম (লাডাখ)

